

Wytyczne funkcjonalno-estetyczne dotyczące wolnostojących, stałych toalet publicznych w Warszawie.

1. Definicja
2. Intencje
3. Sposób użytkowania
4. Rzut
5. Powierzchnia użytkowa
6. Wysokość
7. Dachy, attyki, okapy
8. Wyposażenie stałe i funkcje dodatkowe
9. Rozwiązania elewacji i kolorystyka
10. Elementy informacyjne.

1. Definicja

Przez „toaletę publiczną” w ujęciu niniejszych wytycznych należy rozumieć obiekt bezobsługowy, jednokondygnacyjny, jednoizbowy, niepodpiwniczony, podłączony do miejskiej sieci wodociągowej i kanalizacyjnej; konstrukcja obiektu powinna przewidywać możliwość jego demontażu i transportu w całości, a rozwiązania budowlano- materiałowe, możliwość całorocznego użytkowania obiektu. Niniejsze wytyczne różnicują toalety na dwa typy: toalety zlokalizowane w strefie centrum, oraz pozostałe obiekty zlokalizowane poza tą strefą. Zróżnicowanie to odnosi się do rodzaju użytych materiałów wykończeniowych i rodzaju oraz zakresu wyposażenia; w przypadku obiektów z poza strefy centrum dopuszcza się stosowanie rozwiązań stanowiących tańsze, ale równie trwałe, odpowiedniki.

Osobną, trzecią kategorią toalet stanowią toalety tymczasowe, kontenerowe. Toalety w kontenerach przewidziane są jako rozwiązania sezonowe, o maksymalnie kilkumiesięcznym okresie eksploatacji i podlegają odrębnym regulacjom.

2. Intencje

Preferowane są obiekty nowoczesne w wyrazie, o lekkiej konstrukcji, oraz wysokiej odporności na zniszczenia i wandalizm. Jakość wykonawstwa i detalu będące z jednej strony ważnym kryterium estetycznym, traktowana jest jednocześnie jako wyznacznik trwałości a tym samym ekonomiczności rozwiązania. Ze względu na funkcję obiektu należy z jednej strony dążyć do form możliwie najbardziej neutralnych, nie dominujących w otoczeniu. Z drugiej strony informacja co do lokalizacji, funkcji czy też np. statusu (zajęte/ wolne) toalety musi być jasna i widoczna.

3. Sposób użytkowania

Toaleta publiczna to obiekt jednokabinowy, dostępny bez rozróżniania płci, odpowiadający normom budownictwa dla osób niepełnosprawnych. Toaleta publiczna jest obiektem ogólnodostępnym, za korzystanie z którego przewidziano opłaty- poprzez automat wrzutowy lub również poprzez czytnik np. Karty Miejskiej

4. Rzut

Preferowane są rzuty zwarte, bez przybudówek, wpisane w wydłużony prostokąt o proporcjach co najmniej 1,5 kwadratu. Wejście do głównego pomieszczenia toalety powinny znajdować się na dłuższym boku obiektu. Dopuszcza się ścięcie lub zaokrąglenie narożników.

5. Powierzchnia użytkowa

Powierzchnia użytkowa powinna wynosić od 4,5 do 9m², a krótszy wymiar wewnętrzny nie może być mniejszy niż 1,2m, z tym że należy wewnątrz zapewnić przestrzeń manewrową dla wózków inwalidzkich 1,5mx1,5m

6. Wysokości

Całkowita wysokość nie może przekroczyć 3,5 metra. W związku z dostępnością toalety dla osób niepełnosprawnych spód podłogi obiektu powinien być równy z poziomem chodnika, z tolerancją +/- 1cm. Minimalna wysokość wnętrza nie może być mniejsza niż 2,2m.

Wysokości umiejscowienia - zarówno automatu wejściowego, jak i wyposażenia sanitarnego muszą odpowiadać potrzebom osób niepełnosprawnych.

7. Dachy, attyki, okapy

Preferowanym rozwiązaniem są dachy płaskie, jednospadowe lub łukowate o spadku równoległym do krótszego boku rzutu. W przypadku dachów spadzistych kąt nachylenia nie może przekraczać 25°, a proporcje wysokości wszystkich elementów dachu do wysokości ścian stosunku 1:4. Wszelkie elementy związane z odprowadzaniem wody deszczowej z połaci dachu muszą być ukryte, nie dopuszcza się widocznych rynien na krawędzi dachu ani odprowadzania wody bezpośrednio z dachu na teren przy toalecie. Dopuszcza się stosowanie attyk, jednak ich obrys musi mieścić się w licu elewacji.

Nad strefą wejścia- czyli przy drzwiach i przy automacie opłatowym, należy zapewnić ochronę użytkowników przed opadami. Może to się odbyć poprzez:

- przedłużenie dachu całego obiektu

- zastosowanie dodatkowego daszka- którego jedyną dopuszczalną formą w przypadku obiektów są strefy centrum jest płaska tafla szkła bezpiecznego, umieszczona na wysokości 240cm nad poziomem wejścia. W przypadku toalet zlokalizowanych poza centrum, dopuszcza się użycie innego materiału.

8. Wyposażenie stałe i funkcje dodatkowe

Wnętrze i wyposażenie stałe toalety powinno być wykonane ze stali nierdzewnej.

Do wyposażenia stałego toalety zaliczają się urządzenia sanitarne(miska ustępowa, umywalka, ewentualnie pisuar) i inne elementy wyposażenia (dystrybutory papieru, uchwyty dla osób niepełnosprawnych, lustro, wieszak na okrycie wierzchnie i inne.) Zaleca się stosowanie wyposażenia dodatkowego takiego jak stół do przewijania niemowląt w formie np. blatu odkładanego na ścianę.

W przypadku podłogi i sedesu preferowane są rozwiązania samoczyszczące.

Wnętrze toalety musi być wyposażona w co najmniej jeden przycisk alarmowy.

Drzwi otwierane automatycznie, zsuwane w bok- powinny być wyposażone w system czujników przeciw wypadkowym.

Dopuszcza się umiejscowienie na zewnątrz obiektu ujęcia ogólnodostępnej niepitnej wody- w formie kranu ze zlewem. Ujęcie to funkcjonowałoby w sezonie letnim. Kran (lub jedno z kranów) powinien być przystosowany do możliwości zakładania złączki do węża.

9. Rozwiązania elewacji i kolorystyka

Nakazuje się stosowanie materiałów trwałych, odpornych na długotrwałą eksploatację i zmienne warunki pogodowe. Zewnętrzna elewacja powinna być również odporna na wandalizm w tym na graffiti (farba, wydrapywania). Faktury ścian powinny być gładkie. Preferowane jest używanie materiałów szlachetnych (takich jak np. kamień, stal nierdzewna, szkło) oraz materiałów zapewniających wysoką jakość estetyczną rozwiązań (np. wysokiej jakości kompozyty akrylowe).

Poza strefą centrum dopuszcza się stosowanie tańszych odpowiedników, ale korespondujących z rozwiązaniami formalnymi i kolorystycznymi dla toalet w strefie centrum (np. okładzina kamienna dla obiektów w strefie centrum i okładzina z płyt z betonu architektonicznego dla toalet poza strefa centrum).

Dopuszcza się dodatkową funkcję obiektu związaną z umieszczeniem gablot reklamowych.

Powierzchnia reklam nie może przekraczać 15% powierzchni elewacji toalety. Konstrukcja nośnika reklamowego musi harmonizować kolorystycznie i materiałowo z całym budynkiem toalety i znajdować się w licu elewacji budynku. Nośnik reklamowy nie może być elementem doczepionym do elewacji obiektu.

10. Elementy informacyjne

Do obowiązkowych elementów informacji wizualnej jakie muszą znaleźć się na zewnątrz toalety i muszą być umieszczone w sposób widoczny, zaliczają się:

- napis „Toaleta”
- piktogramy przedstawiające kobietę, mężczyznę i osobę na wózku. Dodatkowo należy przewidzieć piktogram informujący o zakazie palenia.
- piktogramy o ewentualnych funkcjach dodatkowych(np. blat do przewijania niemowląt)
- informację na temat statusu toalety(wolne/ zajęte/ nieczynne) podświetlaną elektrycznie.

Piktogramy i napis „Toaleta” muszą być wykonane w materiałach trwałych, wyklucza się np. użycie naklejek.

Wewnątrz toalety musi znaleźć się instrukcja obsługi, oraz czytelna informacja na temat umiejscowienia przycisków alarmowych.

Użyte czcionki muszą być zgodne ze standardami określonymi dla Miejskiego Systemu Informacji.

Warszawa, 06.02.2008r.

Opracował:

Paweł Kłudkiewicz
Wydział Estetyki Przestrzeni Publicznej
Biuro Architektury i Planowania Przestrzennego

Zatwierdził:

Tomasz Gamdzyk
Wydział Estetyki Przestrzeni Publicznej
Biuro Architektury i Planowania Przestrzennego